

tænkt i § 52 i Grundloven. Naar man altsaa vil holde sig til Tingen selv, forekommer det mig, at denne Fare for at overtræde Grundloven af 5te Juni maa falde bort. Jeg skal løvrigt, da den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) ikke lagde megen Vægt paa den sidste Halvdeel af Udvalgets Fleertals Forslag, ikke opholde mig længe ved hans Argumentationer. Derimod lægger jeg, som sagt, megen Vægt paa, for Finantslovens Reenheds Skyld, om jeg saa maa udtrykke mig, at Finantsloven ikke kommer til at tage Bestemmelser, som høre et andet Sted hjemme. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er ganske sandt, at denne Anførsel af 900,000 Rd. extraordinairt i det Hele taget finder Sted og i dette Finantsaar faktisk bestaaer; men, vel at mærke, vi give denne Lov her for næste Finantsaar, og for dette kan det kun, som den ærede Rigsdagsmand udtalte, med Rigsraadets Samtykke bestemmes, hvad der skal være ordinairt. Det er jo noget, som slet ikke lader sig sammenligne med den forhenværende Tilstand, og jeg maa atter henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa, at der var slet Intet imod eller ialfsald meget Mindre imod, at Rigsdagen her henviste til det faktisk Bestaaende ogsaa for næste Aar, og, om man saa vil kalde det, gav en Antydning deraf; naar Kongen ei skulde, ved sin Sanction af den foreliggende Finantslov, nødes til forud at udtale sig om, at de extraordinaire Udgifter næste Aar skulle være 900,000 Rd.; det er det, som jeg anseer ganske stridende imod Forholdene, og det er denne Grund, hvorpaa jeg hovedsageligen støtter min Anmodning til Forsamlingen om, ikke at insistere paa den sidste Halvdeel af Udvalgets Fleertals Forslag. Hvad Kassebeholdningen angaaer, da erkjender jeg for mit Vedkommende, at Kongeriget har Krav paa at faae dette Forhold nærmere ordnet, og derpaa skal jeg gaae nærmere ind, naar den Sag, der omhandler dette Forhold, foreligger.

Schovelin: Det eneste Medlem af Thinget, som har taget Finantsudvalgets Fleertals Forslag bestemt i Forsvar, er den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds

(Monrad), og jeg skal derfor tillade mig at imødegaae hans Ytringer. Han har for det Første fremhævet, at Thinget oftere har bevilget Summer, uden at det har været muligt iforveien bestemt at sige, hvor stor en Sum der vilde behøves f. Ex. til Rug, Halm o. s. v., og han tilføiede, at han vidste ikke, hvad Forskjel der var paa disse Bevillinger og denne Sum, her er Tale om. Men, der er jo en meget væsentlig Forskjel. Sagen er jo netop den, at vi have bevilget en Sum til Rug og at vi have bevilget en Sum til Halm, og den Sum, der saaledes var bevilget, den maatte ikke overskrides. Det havde altsaa en bestemt Betydning, naar vi satte en bestemt Sum; thi den maatte ikke overskrides. Ministeriet var ansvarligt for Rigsdagen for enhver Overskridelse deraf; men det er Ministeriet ikke i dette Tilfælde. Vi kunne sætte denne Sum, som vi ville, og aldeles uafhængig deraf kan Regeringen, naar den kan komme overeens med Rigsraadet derom, bruge en hvilken som helst anden Sum. Dette er ikke Tilfældet, naar vi bevilge Noget til Rug, Halm o. s. v.; der kunne vi vel lade Overskridelsen passere, naar vi finde, at den er begrundet i forandrede Priser. Men vi kunne ogsaa gjøre Ansvarret gjældende, naar vi finde Anledning dertil. Den samme ærede Rigsdagsmand har oplyst, at de Summer, som Finantsudvalgets Fleertal har opført, ere uddragne af de forrige Finantslove. Men den Finantslov, som vi skulle give for næste Aar, skal ikke være udfreyen af de foregaaende Finantslove, men den skal indeholde de Tal, som ville komme til at gjælde for det næste Finantsaar. Det forekommer mig altsaa ikke, at den Omstændighed, at disse Talstørrelser ere overeensstemmende med Talstørrelserne i de foregaaende Aars Finantslove, kan berettige os til at optage dem paa det følgende Aars Finantslov. Den ærede Taler har ogsaa sagt, at hvad Finantsudvalget her har foreslaaet, var i Overensstemmelse med, hvad man i mange andre Tilfælde havde gjort, hvor man i Finantsloven ikke havde optaget Poster, som endnu ikke vare afgjorte ved særlige Love; men der er den meget store Forskjel, at hvad der her er foreslaaet, ingen